

Юрій Костенко,

*Надзвичайний і Повноважний Посол України
в Китайській Народній Республіці,
в Монголії (за сумісництвом)*

ВІЗИТ, ЩО ВІДКРИВ НОВІ ГОРИЗОНТИ СПІВПРАЦІ

Історія тисячами міцних уз пов'язала український та монгольський народи. Від драматичних подій середньовіччя, коли територія сучасної України входила до імперії Юань зі столицею в Пекіні, заснованою онуком Чингізхана Хубілаєм, через спільну боротьбу з японським милітаризмом у 30–40-ві роки минулого століття до участі у повоєнні часи українських спеціалістів у створенні економіки нової Монголії, навчанні тисяч монгольських юнаків і дівчат в українських вишах формувались основи сучасного етапу динамічного розвитку відносин двох держав – України і Монголії.

Розташовані на великій відстані одна від одної, наші держави за багатьма показниками доволі різні. Почати хоча б з того, що у два з половиною рази більша за Україну за територією Монголія має населення менше у 15 разів. ВВП в Україні у 50 разів більший за монгольський, у 17 разів більший обсяг зовнішньої торгівлі у нашої країни.

Монголія визнала незалежність України 17 січня 1992 року, а вже через чотири дні, 21 січня, було встановлено дипломатичні відносини між країнами. Правову основу двосторонніх зв'язків у політичній сфері було закладено саме у перші роки наших взаємин, у чинному нині Договорі про дружні відносини і співробітництво між Україною та Монголією від 1992 року.

Треба визнати, що співдружність з цією дуже цікавою азійською, другою після Казахстану найбільшою у світі державою, з усіх боків оточеною сушею, тривалий час була на периферії інтересів української дипломатії. Як відомо, вагомим показни-

ком динамічного розвитку відносин між країнами є обмін візитами на найвищому рівні: перший державний візит до Монголії Президента України Л.М. Кравчука відбувся у 1992 році, а наступний — Президента Л.Д. Кучми, вже у 2003-му. Аналогічна ситуація є і з візитами керівників Монголії в Україну: у 2002 році Президент Н. Баганді побував у нашій країні та лише у 2011 р. відбувся державний візит в Україну Президента Ц. Елбегдоржа. Ще більш показовим є той факт, що міністр закордонних справ Монголії з візитом в Україну був у квітні 1992 року.

Тим вагомішим став державний візит на запрошення Президента В.Ф. Януковича до нашої країни керівника монгольської держави Цахіягійна Елбегдоржа 26–29 червня 2011 року. Розпочався він відвідинами Львова, де у 80-х роках минулого століття Президент Монголії навчався у Львівському вищому військово-політичному училищі, нині Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного.

Життєвий шлях та політична кар'єра Ц. Елбегдоржа є відображенням основних віх історії сучасної Монголії. Народився він 1963-го року у багатодітній родині вівчаря. Він був наймолодшим з восьми дітей. Його батько у 1936–1939 роках був учасником бойових дій проти японців. Після закінчення середньої школи працював ремонтником та машиністом на радянсько-монгольському спільному підприємстві «Ерденет» — найбільшому в Монголії виробнику міді. У 1982 році Ц. Елбегдоржа було призвано до лав народної армії, де вступив до Монгольського революційного союзу молоді. Під час служби в армії він захоплювався поезією та писав вірші. З урахуванням високих показників у військовій службі отримав направлення до Львівського вищого військово-політичного училища, де навчався протягом 1983–1988 років. Отримавши диплом військового журналіста, повернувся до Монголії і почав працювати кореспондентом військової газети «Червона зірка». Під впливом ідей гласності та перебудови він разом із соратниками, яких називали «тринадцять перших демократів», заснував організацію «Монгольський демократичний союз». 10 грудня 1989 року, у Міжнародний день захисту прав людини, вони провели першу демонстрацію, вимагаючи від влади введення багатопартійної системи, приватизації соціалістичної власності, проголошення свободи слова та віросповідання. З того часу Ц. Елбегдорж зарекомендував

себе як талановитий оратор. У 1990 році почав видавати власну газету «Демократія», у березні цього ж року після народних акцій протесту Політбюро правлячої Монгольської народно-революційної партії (МНРП) пішло у відставку, а за результатами перших демократичних виборів до парламенту Монголії — Великого Державного Хуралу — у червні 1990 року його було обрано депутатом.

Ц. Елбегдорж брав активну участь у розробці та прийнятті нової Конституції Монголії, в якій центральне місце відведено питанням забезпечення демократії, захисту прав та основних свобод людини. Ставши віце-спікером парламенту другого скликання та лідером парламентської більшості, він одночасно очолив Монгольську народну демократичну партію (МНДП) та Державну комісію у справах реабілітації жертв політичних репресій. У 1998 році він став наймолодшим прем'єр-міністром Монголії за останні півстоліття. У серпні 2004 року його вдруге призначено прем'єр-міністром, політик формує коаліційний уряд з представників демократичних партій та МНРП, оскільки парламентські вибори не принесли однозначної перемоги жодній з партій. У січні 2006 року через наполягання МНРП його було відправлено у відставку. У березні цього ж року Ц. Елбегдоржа обрано головою Демократичної партії Монголії, яка створена у грудні 2000 року в результаті злиття МНДП та Монгольської соціал-демократичної партії. Улітку 2006-го експерти та дже-рела в дипломатичних колах називали Ц. Елбегдоржа одним з можливих кандидатів на посаду генерального секретаря ООН, проте цю посаду обійняв південнокорейський дипломат Пан Гі Мун. На президентських виборах 24 травня 2009 року Ц. Елбегдорж набрав 51,24% голосів, перемігши чинного на той час Президента Монголії Н. Енхбаяра.

Зі своєю дружиною Болормаа познайомився на студентській вечірці у Львові. Подружжя виховує п'ятеро дітей: чотирьох синів та прийомну дочку. Старший син подружжя народився у Львові. Тому не випадково, що державний візит в Україну Президент Монголії розпочав зі Львова, з відвідин Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного. У стінах цього одного з найстаріших військових навчальних закладів України він був удостоєний звання Почесного доктора Академії. Виступаючи на прес-конференції у рідному виші, Ц. Елбегдорж тепло згадував свої студентські роки, за які здобув не лише осві-

ту, а й уроки життя. Президент відзначив орденами та медалями Монголії ректора Академії генерал-лейтенанта П. Ткачука, ряд офіцерів, які були його вихователями, викладачів геологічного факультету Львівського університету, де навчалась його дружина Болормаа. Церемонія нагородження, зустріч з колишніми вчителями та однокурсниками подружжя Елбегдоржів були посправжньому душевними і незабутніми.

Перебуваючи у Львові, Президент Монголії зустрівся із головою обласної державної адміністрації М. Цимбалюком, під час якої обговорено питання активізації взаємовигідної співпраці між регіонами двох країн, перш за все у торговельно-економічній сфері.

29 червня 2011 року відбулася зустріч Президентів України і Монголії «віч-на-віч» та переговори у складі офіційних делегацій. Глави держав також взяли участь у церемонії відкриття українсько-монгольського бізнес-форуму, організованого ТПП двох країн. У заяві для представників ЗМІ Президент України відзначив дружню атмосферу, в якій проходили переговори. За його словами, головна увага приділялася зростанню позитивної динаміки політичного діалогу на найвищому рівні, яка має стимулювати розбудову міждержавних відносин. Два лідери із задоволенням відзначили відновлення двосторонніх політичних контактів на найвищому і високому рівнях та підтвердили налаштованість на подальший розвиток партнерських відносин між Україною та Монголією з метою максимального використання потенціалу сторін, консолідації зусиль у протидії глобальним викликам, а також обговорили низку актуальних питань міжнародного порядку денного.

Особливий наголос у ході переговорів було зроблено на потребі розширення торговельно-економічної співпраці сторін у найбільш перспективних сферах, передусім у сільському господарстві, машинобудуванні, енергетиці, інфраструктурному будівництві, а також у галузі спільної геологорозвідки і видобутку корисних копалин на території Монголії. При цьому увагу було також акцентовано на доцільності започаткування спільних виробничих проектів у цих галузях у тристоронньому форматі, із залученням можливостей третіх країн. Сторони підкреслили нагальну необхідність диверсифікації та оптимізації структури двостороннього товарообігу, зокрема шляхом підвищення питомої частки високотехнологічної продукції, розширення номен-

клатури імпорту та експорту, і відзначили актуальність активізації діяльності Міжурядової українсько-монгольської комісії з питань торговельно-економічного, науково-технічного співробітництва. Було також позитивно оцінено започаткування в рамках візиту роботи Українсько-монгольської Ділової ради як базової платформи налагодження прямих контактів між промисловцями і бізнесменами двох країн.

Варто наголосити, що економічні інтереси України в Монголії обумовлені певною взаємодоповнюваністю національних економік, що сформувалась ще за радянських часів, а саме: наявністю в цій країні значних природних ресурсів, потребою Монголії в продукції українського машинобудування, літакобудування тощо. Проте, реально оцінюючи сьгоднішній стан двосторонньої співпраці в торговельно-економічній сфері, варто зазначити, що як її обсяги, так і характер не відповідають реальним можливостям, потенціалу наших країн. Хоча у 2010 році відбулося збільшення обсягів двостороннього товарообігу, вони були незначними і становили 44,4 млн дол. США (у 2009 р. — 35 млн). Збільшення товарообігу у 2010 році відбулося внаслідок зростання обсягів як імпорту, так і експорту. Імпорт становив 11,14 млн дол. (збільшився в 1,7 разу або на 4,62 млн дол.), експорт зріс на 4,71 млн дол. (на 16,5%) та склав 33,28 млн дол. Сальдо на користь України становило 22,14 млн дол. Як і в минулі роки, у 2010-му провідну позицію в структурі українського експорту посідають продукція харчової промисловості, а також традиційно машини, устаткування та механізми, паперова маса, засоби наземного транспорту. Структура імпорту має монокультурний характер. Основу його традиційно продовжує складати одна товарна позиція — плавиковий шпат, питома вага якого у 2010 році становила 99,5%. Збільшення обсягів імпорту з Монголії відбулося саме внаслідок зростання закупок плавикового шпату.

Виступаючи на відкритті українсько-монгольського бізнес-форуму у Києві, Президент Ц. Елбегдорж наголосив, що Монголія належить до першої десятки найбагатших на корисні копалини країн світу. Основними напрямками її добувної сфери є золото, кам'яне вугілля, мідна руда, уранові руди. За останні десятиліття країна зробила серйозний крок у соціально-економічному розвитку. Тепер інвестори й західні компанії буквально стоять у черзі, аби вкласти фінансові ресурси розвиток її господарського комплексу. Нині понад шістдесят відсотків від за-

гального обсягу іноземних інвестицій в Монголію припадає на гірничобудівну галузь. Провідну роль у розбудові родовищ відіграють фінансові та гірничодобувні корпорації Китаю, США, Росії, Японії, Канади, Південної Кореї, Австралії.

Починаючи з 1997 року, 42% всіх ліцензій, виданих на освоєння корисних копалин в Монголії, становлять дозвільні документи на видобуток золота. Його найбільшим родовищем є «Бумбат», що знаходиться на відстані 200 км від столиці Улаанбаатара. Вугільна промисловість є основною базою паливно-енергетичної галузі Монголії. Сприятливі геологічні умови залягання вугільних пластів і гірничотехнічні умови розробки родовищ забезпечують видобуток дев'яноста відсотків вугілля відкритим способом. Окремі вугільні розрізи, що були введені в дію за сприянням радянських спеціалістів, як наприклад «Багануур», працюють вже не один десяток років. Великим перспективним родовищем кам'яного вугілля є «Таван Толгой», розташоване в Південногобійському аймаку на півдні Монголії. За оціненими запасами вугілля, 40% якого припадає на коксівне, це родовище є найбільшим у світі. Його запаси становлять 6 млрд т. У 2010 році урядом Монголії оголошено тендер на розробку проекту цього родовища. У липні 2011 року переможцями тендера стали китайський холдинг «Шеньхуа груп», який отримав найбільшу частку — 40%, а також консорціум з участю російської компанії «РЖД» та кількох південнокорейських та японських фірм (36%) й американська компанія «Peabody Energy Corporation» (24%). Усі три фіналісти будуть брати участь у розробці блоку Цанхі у центральній і західній частинах родовища.

Родовище «Ою Толгой» вважається одним з найбільших у світі за запасами міді та золота. Воно розташоване у пустелі Гобі (80 км на північ від кордону Монголії з КНР). Запаси родовища, за даними канадської компанії «Ivanhoe» станом на 2009 рік, оцінювались у 35,74 млн т міді та 45,2 млн унцій золота. Між урядом Монголії та компаніями «Ivanhoe Mines TOB» і «Rio Tinto Group» підписано угоду про розробку зазначеного родовища. Згідно з її положеннями виробництво на «Ою Толгой» планується розпочати у 2013 році, а через п'ять років довести випуск до повного обсягу в 450 тис. т міді і 33 тис. унцій золота на рік.

На початку 80-х років минулого століття у східних районах Монголії радянсько-монгольськими геологами вівся пошук родовищ уранової руди. За даними Управління атомної енергетики Монголії, з 63 тис. т підтверджених запасів урану країна посідає 15-ту позицію у світі. А всього, за оцінкою МАГАТЕ, поклади урану в Монголії становлять 1,5 млн т. Під час візиту до Монголії у серпні 2011 року Президента Республіки Корея Лі Мйон-бака був підписаний меморандум про розвідку та розробку на території цієї країни родовищ урану та рідкоземельних металів.

Враховуючи зазначені вище величезні запаси корисних копалин на території Монголії, не випадково тема участі української сторони в їх розробці виразно звучала на переговорах лідерів двох держав. «Безумовно, ми маємо велику зацікавленість, щоб брати участь у розробці корисних копалин з подальшою переробкою їх на території Монголії», — сказав Віктор Янукович на зустрічі з Президентом Монголії Цахіягійном Елбегдоржем. За його словами, мова може йти про видобуток вугілля, сировини для мінеральних добрив, уранової руди, яка є паливом для атомних електростанцій. «І ми не виключаємо відкриття відповідних виробництв на території Монголії, — сказав Президент. — Найближчим часом наші експерти вивчатимуть питання щодо способів видобутку такого вугілля, його якості, а також транспортування».

За підсумками візиту В.Ф. Янукович та Ц. Елбегдорж підписали Спільну заяву про розвиток партнерських відносин між Україною і Монголією. Крім того, в присутності глав держав було укладено:

— Угоду між Урядом України та Урядом Монголії про співробітництво в галузі вищої освіти;

— Угоду між Кабінетом Міністрів України і Урядом Монголії про культурне співробітництво;

— Протокол між Урядом України та Урядом Монголії про внесення змін до Положення про Міжурядову українсько-монгольську комісію з питань торговельно-економічного та науково-технічного співробітництва, затвердженого Протоколом між Урядом України і Урядом Монголії про створення Міжурядової українсько-монгольської комісії з питань торговельно-економічного співробітництва від 5 листопада 1992 року;

— План співробітництва між Міністерством закордонних справ України та Міністерством закордонних справ і торгівлі Монголії на період 2012–2013 рр.

Під час зустрічі Президента Монголії з Головою Верховної Ради України В.М. Литвином було обговорено перспективи активізації двостороннього політичного діалогу між усіма гілками влади, зокрема на рівні законодавчих органів двох держав, що сприятиме поглибленню взаємної довіри і розширенню можливостей взаємодії на багатьох конкретних напрямках. Сторони із задоволенням констатували створення парламентських груп дружби у законодавчих органах України та Монголії і висловили необхідність подальшої активізації співпраці на рівні встановлення прямих робочих контактів між українськими та монгольськими парламентарями. Окремий наголос було зроблено на важливості активізації співпраці між регіонами України і Монголії.

В.М. Литвин також висловив сподівання, що візит Президента Монголії сприятиме інтенсифікації двосторонньої співпраці в освітній сфері та між Академіями наук України та Монголії і наданню цій співпраці системного характеру.

У рамках візиту в МЗС України відбулася окрема зустріч Міністра закордонних справ України К.І. Грищенка з Міністром закордонних справ і торгівлі Монголії Г. Занданшатаром.

Міністри акцентували увагу на необхідності піднесення динаміки політичного діалогу на найвищому рівні та активізації взаємодії між двома МЗС. Було здійснено обмін думками щодо інструментів і засобів економізації двосторонніх зв'язків і ключових напрямків. Співрозмовники підкреслили важливість підписання Плану співпраці між МЗС України і МЗСіТ Монголії на 2012–2013 роки та обмінялись запрошеннями здійснити офіційні візити. Окрему увагу було приділено перспективам взаємодії в структурах ООН, співпраці у рамках «Спільноти демократій», де Монголія головуватиме упродовж найближчих двох років, а також нагальним питанням глобального порядку денного. Глави зовнішньополітичних відомств також погодились з необхідністю проведення у 2012 році урочистостей з нагоди відзначення 20-ї річниці встановлення дипломатичних відносин між Україною і Монголією.

Перебування Президента Монголії в Україні широко висвітлювалось провідними українськими та зарубіжними ЗМІ.

Зокрема, газета «Голос України», відзначаючи традиційно дружні взаємовідносини наших країн, назвала візит Президента Ц. Елбегдоржа «знаковою подією в сучасних українсько-монгольських відносинах». Своєю чергою газета «Урядовий кур'єр» у статті «Улан-Батор цікавий спільними проектами» К. Мацегора серед іншого зазначала, що «Цахіагійн Елбегдорж також задоволений результатом діалогу з українським Президентом: “Наше співробітництво переходить на новий рівень і ми маємо змогу співпрацювати у багатьох галузях, зокрема таких, як військова, гірничодобувна, сільське господарство”». Цікаву статтю про Президента Монголії надрукувала О. Мельник в «Урядовому кур'єрі» під назвою «Ви про мене ще почувете!». В ній розповідається про студентські роки родини Президента Ц. Елбегдоржа у Львові. Напередодні та під час державного візиту в Україну глави монгольської держави було надруковано ряд аналітичних статей про цю країну. Показовою є ґрунтовна, насичена цифрами стаття А. Кукоби під назвою «Степь возможностей», що побачила світ у виданні «Инвест газета» у рубриці «Выход на новые рынки». Детальний аналіз програми візиту до Львова та Києва, про його результати, інформація про стан двосторонніх відносин наведені у статті монгольської англомовної газети «The Mongol Messenger» під назвою «Президент Ц. Елбегдорж відвідує Україну. Підписані угоди та збільшено кількість стипендій».

Наведемо основні угоди, підписані під час візиту Президента Монголії до України, а саме:

1. Спільна заява про розвиток партнерських відносин між Україною і Монголією,
2. План співробітництва між Міністерством закордонних справ України та Міністерством закордонних справ і торгівлі Монголії на період 2012–2013 років.

Спільна заява про розвиток партнерських відносин між Україною і Монголією

26–28 червня 2011 року на запрошення Президента України Віктора Януковича, Президент Монголії Цахіагійн Елбегдорж здійснив державний візит в Україну.

Під час візиту Президент Монголії Цахіагійн Елбегдорж провів переговори з Президентом України Віктором Януковичем у вузькому колі та у складі офіційних делегацій, зустрічі з Головою Верховної Ради України Володимиром Литвином і Прем'єр-міністром України

Миколою Азаровим. Президенти держав взяли участь в українсько-монгольському бізнес-форумі. В ході візиту Президент Монголії відвідав також м. Львів.

В атмосфері дружби і відвертості Глави двох держав обговорили поточну внутрішньополітичну і соціально-економічну ситуацію в Україні та Монголії, здійснили обмін думками щодо сучасного стану українсько-монгольської співпраці, стосовно перспектив її подальшої розбудови, було також розглянуто широкий спектр міжнародних і регіональних питань, що становлять спільний інтерес.

Глави двох держав високо оцінили багаторічну дружбу між Україною і Монголією, а також підтвердили прагнення керівництва та народів до зміцнення і всебічного розвитку існуючих партнерських відносин.

Два лідери відзначили сучасну позитивну динаміку двосторонніх контактів на найвищому рівні, започаткованих їхньою зустріччю в рамках Економічного форуму в м. Давос (Швейцарія) у січні 2011 р. Вони підтвердили налаштованість на подальший розвиток багатогранних партнерських відносин між Україною та Монголією, з метою максимального використання потенціалу кожної зі Сторін, консолідацію зусиль у протидії глобальним викликам, а також досягли консенсусу щодо багатьох питань міжнародного порядку денного.

Керуючись спільним прагненням активізації двосторонньої співпраці між двома державами, Президенти України і Монголії (далі — Сторони) заявили про наступне.

1. Сторони вітають поновлення міждержавних контактів і погоджуються, що забезпечення регулярного обміну візитами на найвищому та високому рівнях сприятиме динамічній, ефективній розбудові відносин взаємовигідної співпраці між двома державами, активізації взаємодії у політичній, торговельно-економічній, науково-технічній, культурній та інших сферах, з урахуванням потенціалу, потреб розвитку України і Монголії.

2. Два Президенти поновлюють взаємну повагу до обраних шляхів розвитку України і Монголії, їхніх незалежності, суверенітету і територіальної цілісності.

3. Сторони висловлюють готовність усіляко сприяти підвищенню ефективності роботи Міжурядової українсько-монгольської комісії з питань торговельно-економічного та науково-технічного співробітництва, а також розвивати необхідні різнопланові двосторонні механізми взаємодії.

4. Сторони вважають, що з огляду на наявний невикористаний потенціал співпраці, причетним державним органам України та Монголії необхідно забезпечити сприятливі умови для його належної реалізації, надаючи підтримку представникам ділових кіл, зокрема на таких перспективних напрямках, як сільське господарство, машинобудування, енергетика, будівництво, спільна розробка корисних копалин.

Сторони погоджуються з необхідністю диверсифікації та оптимізації структури товарообігу між двома країнами, передусім шляхом підвищення у ній питомої частки високотехнологічної продукції.

5. Два лідери високо оцінюють започаткування двостороннього діалогу з метою розширення співробітництва у сфері науки і передових технологій, включаючи авіабудування, суднобудування, гірничодобувну галузь, виробництво сучасного медичного обладнання, з урахуванням наявного науково-технічного і виробничого потенціалу України і зростаючих потреб Монголії у цих сферах, а також в інших галузях, які становлять спільний інтерес.

6. Сторони, відзначивши необхідність розширення прямих контактів між діловими колами двох країн, висловлюють зацікавленість у створенні національними торгово-промисловими палатами Українсько-монгольської Ділової ради, а також наголошують на актуальності регулярного проведення двосторонніх бізнес-форумів в рамках наступних українсько-монгольських заходів високого рівня.

7. Два Президенти підтверджують підтримку активної розбудови двосторонньої співпраці в галузі безпеки і оборони, принципово погодившись з необхідністю започаткування спеціального механізму у формі Міжурядової українсько-монгольської координаційної комісії з питань ВТС.

8. Сторони висловлюють задоволення станом співпраці у галузі освіти, зокрема щодо підготовки висококваліфікованих спеціалістів для Монголії у вищих навчальних закладах України, а також готовність до подальшого поглиблення взаємодії у цій сфері.

9. Два лідери наголошують на важливості подальшого розширення українсько-монгольської договірно-правової бази, вітаючи підписання в ході візиту:

— Угоди між Урядом України та Урядом Монголії про співробітництво в галузі освіти;

— Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Монголії про співробітництво в галузі культури;

— Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Монголії про співробітництво в галузі попередження надзвичайних ситуацій та ліквідації їхніх наслідків;

— Протоколу між Урядом України та Урядом Монголії про внесення змін до Положення про Міжурядову українсько-монгольську комісію з питань торговельно-економічного та науково-технічного співробітництва;

— Оновленого Протоколу про політичні консультації між Міністерством закордонних справ України та Міністерством закордонних справ і торгівлі Монголії.

10. Сторони відзначають суттєвий внесок громадян України, що працюють чи навчаються у Монголії, та громадян Монголії, що працюють або навчаються в Україні, у поглиблення традиційних відносин дружби та взаєморозуміння між двома народами, домовившись і нададі забезпечувати сприятливі умови для їхнього проживання, праці й навчання на територіях України та Монголії, згідно з чинним законодавством двох держав.

11. Президенти України та Монголії визнають необхідність консолідації зусиль у боротьбі з наслідками світової фінансово-економічної кризи, з метою забезпечення сталого й збалансованого глобального економічного зростання.

Сторони відзначають актуальність невідкладного вирішення таких глобальних проблем, як зміна клімату, незаконний обіг наркотичних речовин і зброї, бідність, охорона здоров'я. Вони підтверджують готовність сприяти в рамках міжнародних форумів мирному врегулюванню міждержавних конфліктів, керуючись Статутом ООН, нормами і принципами міжнародного права, а також формуванню справедливого і рівноправного економічного, торговельно-го, фінансового міжнародного порядку, який відповідав би інтересам усіх країн.

12. Сторони рішуче засуджують тероризм, екстремізм і сепаратизм в усіх формах, про явах та наголошують на важливості багатосторонніх міжнародних заходів у сферах боротьби з відмиванням грошей, фінансуванням тероризму, екстремізму.

13. Два Президенти підтверджують необхідність зменшення ядерної загрози у світі, ухваливши рішення щодо посилення взаємодії в галузі роззброєння і нерозповсюдження ядерної зброї, зокрема у плані якнайшвидшого набуття чинності Договором про всеосяжну заборону ядерних випробувань.

14. Сторони позитивно оцінюють співпрацю між Україною і Монголією в рамках Організації Об'єднаних Націй, її інституцій та інших міжнародних організацій. Дві держави виступають за реформування Ради Безпеки ООН та підвищення її ефективності й авторитету шляхом адаптації до нових реалій міжнародного співтовариства у XXI столітті. Сторони дійшли згоди, що ключовим аспектом реформи ООН є розширення представництва в Раді Безпеки країн, що розвиваються, та забезпечення їхніх прав у процесі ухвалення рішень.

Монголія підтримує кандидатуру України на виборах до складу непостійних членів РБ ООН на період 2016–2017 рр.

15. Президент України підтвердив готовність української сторони продовжувати докла-дати зусиль для досягнення Цілей розвитку тисячоліття, високо оцінивши успіхи Монголії на цьому шляху.

16. Президент Монголії подякував Президенту України за теплий прийом і запросив його відвідати Монголію з державним візитом у зручний для нього час. Президент України з вдяч-ністю прийняв запрошення.

Вчинено у м. Київ «29» червня 2011 року в двох примірниках, кожний українською і мон-гольською мовами.

Президент України
Віктор ЯНУКОВИЧ

Президент Монголії
Цахіягийн ЕЛБЕГДОРЖ

План співробітництва між Міністерством закордонних справ України та Міністерством закордонних справ і торгівлі Монголії на період 2012–2013 років

Міністерство закордонних справ України та Міністерство закордонних справ і торгівлі Монголії (далі — Сторони), виходячи з положень Договору про дружні відносини і співро-бітництво між Україною та Монголією від 5 листопада 1992 року, керуючись положеннями Протоколу про консультації між Міністерством закордонних справ України та Міністерством закордонних справ і торгівлі Монголії від 5 листопада 1992 року, прагнучи всебічно сприяти подальшому розвитку відносин партнерства між Україною та Монголією, активізації політич-ного діалогу, підвищенню ефективності співпраці в торговельно-економічній, науково-техніч-ній, культурній, гуманітарній та інших галузях розвитку договірно-правової бази співробітни-цтва, з метою взаємодії на міжнародній арені, зокрема в рамках ООН та інших міжнародних організацій, домовилися про взаємодію за такими напрямками на 2012–2013 роки:

I. 2012 рік

1. Проведення офіційного візиту Міністра закордонних справ України до Монголії (II-й квартал 2012 року, м. Улаанбаатар).

2. Проведення консультацій Заступників Міністрів закордонних справ з актуальних пи-тань двосторонніх відносин та міжнародної політики (II півріччя 2012 року, м. Улаанбаатар).

3. Проведення консультацій Сторін на рівні керівництва підрозділів:

3.1. Проведення консультацій з консульських питань (II півріччя 2012 року, м. Київ).

3.2. Проведення консультацій з питань взаємодії в рамках Організації Об'єднаних Націй, а також інших міжнародних і регіональних організацій (II півріччя 2012 року, м. Улаанбаатар).

II. 2013 рік

1. Проведення офіційного візиту Міністра закордонних справ і торгівлі Монголії до України (I півріччя 2013 року, м. Київ).

2. Проведення консультацій Заступників Міністрів закордонних справ з актуальних пи-тань двосторонніх відносин та міжнародної політики (II півріччя 2013 року, м. Київ).

3. Проведення консультацій Сторін на рівні керівництва підрозділів:

3.1. Проведення консультацій з консульських питань (II півріччя 2013 року, м. Улаанбаатар).

3.2. Проведення консультацій з питань взаємодії в рамках Організації Об'єднаних Націй, а також інших міжнародних та регіональних організацій (II півріччя 2013 року, м. Улаанбаатар).

III. У разі необхідності сторони проводять позачергові або екстрені консультації з питань, що перебувають у їхній компетенції.

IV. Сторони сприяють проведенню регулярних консультацій на рівні постійних представництв при міжнародних організаціях з питань, що становлять взаємний інтерес, які розглядаються на міжнародних форумах та в рамках міжнародних організацій.

V. З метою сприяння розвитку двосторонньої торговельно-економічної та науково-технічної співпраці Сторони братимуть участь у підготовці та проведенні щорічних засідань українсько-монгольської Міжурядової комісії з питань торговельно-економічної та науково-технічної співпраці, її робочих органів та міжсесійних зустрічей співголів Комісії.

VI. З метою розвитку співпраці у сфері підготовки і перепідготовки кадрів Міністерств закордонних справ України та Монголії сторони передбачають: можливість запрошення дипломатичних працівників однієї Сторони для участі у семінарах, конференціях та курсах з міжнародної проблематики, що організуються іншою Стороною; обмін думками і встановлення довгострокової співпраці між дослідними інституціями Сторін з питань міжнародних відносин. Профільні заклади Сторін будуть визначені додатково.

VII. Узгоджені пункти Плану співпраці між Міністерством закордонних справ України та Міністерством закордонних справ і торгівлі Монголії на 2012–2013 роки можуть бути відкоректовані або змінюватися у процесі його виконання.

VIII. План не є міжнародною угодою, не створює права та обов'язки, які регулюються міжнародним правом.

Вчинено у м. Київ «29» червня 2011 року в двох примірниках, кожний українською та монгольською мовами.

***За Міністерство
закордонних справ України***

***За Міністерство
закордонних справ
і торгівлі Монголії***

Вручення Вірчих грамот Президенту Монголії Ц. Елбэгдоржу Надзвичайним і Повноважним Послом України в Монголії за сумісництвом Юрієм Костенком

Розмова Надзвичайного і Повноважного Посла України Ю.В. Костенка з Міністром закордонних справ і торгівлі Монголії Г. Занданша

Зустріч Надзвичайного і Повноважного Посла України Ю.В. Костенка із Міністром оборони Монголії, Співголовою Міжурядової українсько-монгольської комісії з питань торгівельно-економічного співробітництва Л. Болдомом

Надзвичайний і Повноважний Посол України в Монголії (за сумісництвом) Ю.В. Костенко з Почесним консулом України в Монголії Пуревсам Буу Батсайханом